

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Avon Products, Inc.**, se sídlem 1345 Avenue of the Americas, New York 10105-0196, New York, USA, zastoupen Mgr. Karlem Šindelkou, advokátem v Praze 1, Maiselova 15, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-448518/64727/2008/ÚPV ze dne 15. 6. 2009,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 17. 6. 2009 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-448518/64727/2008/ÚPV ze dne 15. 6. 2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 10. 2008 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-448518 ve znění „Krásnější zítřek“.

Společnost Avon Products, Inc., se sídlem 1345 Avenue of the Americas, New York 10105-0196, New York, USA, podala přihlášku slovní ochranné známky ve znění „Krásnější zítřek“ s právem přednosti ode dne 28. 5. 2007 pro služby ve třídě 35: propagační činnost, reklama, pomoc při řízení obchodní činnosti, obchodní administrativa, kancelářské práce

podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

V průběhu správního řízení žalovaný upozornil přihlašovatele, že přihlašované označení nemá rozlišovací způsobilost, a že přihlašovatel ani neprokázal nabytí rozlišovací způsobilosti (distinkitivity) užíváním tohoto označení v obchodním styku. Z toho důvodu žalovaný také zamítnul rozhodnutím ze dne 1. 10. 2008, sp. zn. O-448518, přihlášku uvedené ochranné známky. Rozklad podaný žalobcem předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítnul rozhodnutím č. j. O-448518/64727/2008/ÚPV ze dne 15. 6. 2009.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že přihláška slovní ochranné známky zn. sp. O-448518 ve znění „Krásnější zítřek“ byla zamítnuta podle § 22 odst. ve spojení s § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, neboť přihlašované označení nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost k plnění rozlišovací funkce ochranné známky.

Žalovaný konstatoval ve shodě se správním orgánem prvního stupně, že doklady předložené žalobcem ve smyslu ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení pro uvedený seznam služeb neprokázaly, neboť v předložených dokladech se nevyskytuje buď předmětné označení, anebo přihlašovatel, popř. není vůbec zřejmý vztah předmětného označení či přihlašovatele k přihlašovaným službám. Z těchto dokumentů není zřejmé uplatnění na trhu, zda se předmětné označení dostalo do podvědomí veřejnosti právě v souvislosti s přihlašovatelem, nebo zda přihlašovatel poskytuje vůbec nějaké služby pro spotřebitele pod tímto označením.

Žalovaný konstatoval, že přihlašované slovní označení „Krásnější zítřek“ má charakter sloganu, přičemž i slogan může být zapsán jako ochranná známka, pokud je způsobilý naplnit základní funkci ochranné známky. Přihlášené označení je tvořeno dvěma obecně známými slovními prvky používanými v běžném jazyce bez další grafické úpravy. Jeho smyslem je představení nové celosvětové kampaně přihlašovatele, v originále nazvané „Hello Tomorrow“, jejímž cílem je sjednocení image společnosti a její prezentace. Předmětné označení jako celek ve vztahu k službám, pro které je přihlášeno, působí na běžného spotřebitele mírně laudatorně, neboť spojení slov „Krásnější zítřek“ může vzbudit v průměrném spotřebiteli dojem o vyšší kvalitě služeb.

Slovní spojení „Krásnější zítřek“ je tedy velmi obecného charakteru, postrádá dostatečnou originalitu, je samo o sobě nedistinktivní, a proto žalovaný konstatoval, že předmětné označení vzhledem k přihlášeným službám postrádá rozlišovací způsobilost a je podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek.

Pokud jde o předložené doklady, žalovaný uvedl, že doklad č. 2 (2 ks výtisků z internetových stránek www.avoncompany.com ze dne 4. 12. 2008), v němž je uveden přihlašovatel, pojednává o způsobu prodeje kosmetiky AVON, ovšem bez souvislosti k přihlašovanému označení. Doklad č. 4 (magazín „AVON Hello Tomorrow – Krásnější zítřek“ č. 15-17/2008 a 1-2/2009) sice předmětné označení obsahuje v souvislosti s přihlašovanými službami, ale vzájemný vztah k přihlašovateli zde není prokázán. Dokladem č. 8 (výtisk článku „Reese Witherspoon proti rakovině prsu“ z internetových stránek www.tiscali.cz ze dne 23. 6. 2008) a dokladem č. 10 (magazín „Novinky AVON“ č. 1/2007,

leden-březen představující kampaň „Krásnější zítřek“, str. 3, 10-13) přihlašovatel doložil poskytnutí přihlášených služeb pod předmětným označením ve vztahu k němu, avšak nikoliv v takovém rozsahu, který by svědčil o získání rozlišovací způsobilosti. Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti byly prokázány pouze těmito dvěma doklady, nelze konstatovat, že se toto označení pro služby přihlašovatele na straně veřejnosti vžilo a že spotřebitelé jsou schopni určit, který subjekt předmětné služby nabízí, což je rozhodné pro získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení. Předmětné označení je dle doložených dokladů užíváno v reklamách na výrobky kosmetické značky „AVON“ tak, že se většinou vyskytuje v blízkosti vyobrazení těchto výrobků bez souvislosti s přihlašovými službami. Nabytí rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách nebylo tedy předloženými doklady prokázáno.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odmítal tvrzení žalovaného, že slovní označení „Krásnější zítřek“ postrádá dostatečnou originalitu, a tudíž je nedistinktivní. Dále namítal, že ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním v obchodním styku. Tvrdil, že toto užívání dostatečně prokázal, jakož i užívání tohoto označení v souvislosti s přihlašovými službami.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 25. 8. 2009 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 11. 10. 2011, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Další jednání se konalo dne 28. 5. 2013, jehož se zúčastnil pouze zástupce žalovaného správního orgánu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji zamítnul rozsudkem č. j. 8 Ca 162/2009-41 ze dne 11. října 2011.

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalobce a svým rozsudkem č. j. 1 As 40/2012-24 ze dne 18. dubna 2012 (všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz) zrušil rozsudek Městský soud v Praze č. j. 8 Ca 162/2009-41 ze dne 11. října 2011.

Nejvyšší správní soud konstatoval mj., že z § 45 zákona o ochranných známkách plyne, že pro řízení o ochranných známkách platí správní řád, s výjimkou některých ustanovení, která nejsou pro posouzení této věci relevantní. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, uvedl, že správní orgán prvního stupně vychází ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí, což *implicitě* vyplývá právě ze správního řádu. Není vyloučeno, aby zvláštní právní předpis stanovil, že rozhodující je skutkový stav ke dni

podání žádosti. Zákon o ochranných známkách ovšem takto nestanoví, byť čl. 3 odst. 3 věta první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, takovou národní právní úpravu připouští. Tento zákon naopak v souladu s čl. 3 odst. 3 větou druhou směrnice 89/104/EHS váže zjišťování, zda přihlašované označení nabylo rozlišovací způsobilost užíváním v obchodním styku, k okamžiku zápisu ochranné známky do rejstříku, tedy k okamžiku rozhodování o přihlášce ochranné známky. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že zápis ochranné známky do rejstříku spojený s vydáním osvědčení o zápisu ochranné známky, tedy pozitivní rozhodnutí o přihlášce, má konstitutivní účinky. Proto je namístě, aby rozhodnutí vycházelo ze skutkového stavu ke dni jeho vydání.

Nejvyšší správní soud uzavřel s tím, že podmínky § 5 zákona o ochranných známkách je třeba zkoumat ke dni vydání rozhodnutí žalovaného, nikoliv ke dni podání přihlášky ochranné známky. Je proto přípustné prokazovat nabytí rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení užíváním v obchodním styku důkazními prostředky, které vznikly až po podání přihlášky ochranné známky. Nejvyšší správní soud tak přisvědčil žalobci a uložil Městskému soudu v Praze v dalším řízení vypořádat se všemi důkazními prostředky, které žalobce předložil v řízení před žalovaným. Na závěr dodal, že přihlašovatel ochranné známky, který není schopen prokázat takový rozsah užívání přihlašovaného označení ke dni podání přihlášky, aby je bylo možno považovat za distinktivní, se vystavuje nebezpečí, že přihláška bude zamítnuta. Žalovaný totiž není povinen neustále prodlužovat lhůtu pro předložení důkazních prostředků prokazujících nabytí rozlišovací způsobilosti až do doby, než přihlašovatel stihne vyprodukovat takové množství důkazních prostředků, aby na jejich základě bylo možné učinit závěr o získání rozlišovací způsobilosti.

Podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, které nemá rozlišovací způsobilost.

Podle ustálené judikatury je rozhodujícím pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek hledisko průměrného spotřebitele. Rozlišovací způsobilost (§ 4 písm. b) zákona o ochranných známkách), tj. schopnost individualizovat zboží od určitého výrobce nebo z určitého obchodního zdroje, se pohybuje od naprosté identity, shodnosti v některých prvcích, přes podobnost způsobující zaměnitelnost, až po naprostou odlišnost. Rozlišovací schopnost označení je proto nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z více hledisek - vizuálního, fonetického, významového, porovnáváním druhu zboží a služeb či srovnáním dominantních prvků známkového motivu. Právní úprava ponechává na zhodnocení Úřadu průmyslového vlastnictví, zda přihlašované označení má dostatečnou rozlišovací způsobilost (distinktivitu). Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail. Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem.

Žalobce namítal, že přihláška ochranné známky ve znění „Krásnější zítřek“ byla zamítnuta, neboť toto označení není podle názoru žalovaného dostatečně distinktivní samo o sobě, není dostatečně originální, ačkoliv taková podmínka zákonem o ochranných známkách

stanovena není. Namítal, že i označení, které není dostatečně originální, bude zároveň dostatečně distinktivní. Poukazoval na to, že přihlašované označení je součástí širší reklamní kampaně a vztahuje se nikoliv na výrobky, ale na reklamní aktivity. Soud musel tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou a přisvědčit žalovanému, že přihlašované označení nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost, neboť slovní spojení „Krásnější zítřek“ je velmi obecného charakteru a postrádá dostatečnou originalitu. Podle názoru Městského soudu v Praze je originalita slovního spojení významným znakem rozlišovací způsobilosti ochranné známky. Jedná se o slovní spojení běžně užívané jak v české poesii, tak i próze. Nelze rovněž opomenout skutečnost, že ze slovního spojení „Krásnější zítřek“, popř. „Lepší zítřek“, se stalo klišé hojně používané v 50. letech minulého století některými básníky.¹ Obecný slogan „Krásnější zítřek“ není ničím výjimečný, nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost k plnění funkce ochranné známky, nemůže se tak stát výhradním vlastnictvím jedné společnosti.

Ze zákona o ochranných známkách, jakož i z ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), vyplývá, že přihlašovaná označení se posuzují jednotlivě a objektivně z hlediska příslušných zákonných ustanovení. V inkriminovaném případě bylo nutno kvalifikovat přihlašované označení jako označení neschopné zápisu do rejstříku ochranných známek ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách. Žalovaný správní orgán nepochybil, když přihlašované označení nezapsal do rejstříku ochranných známek, jeho rozhodnutí je v souladu se zákonem. Ze správního spisu je zřejmé, že žalovaný pro své rozhodnutí soustředil dostatečné množství podkladů a učinil tak v dostatečném rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout. Zjištění žalovaného nejsou s těmito podklady v logickém rozporu.

Pokud žalobce poukazoval na to, že označení tvořená jedním slovem obecného významu tvoří světově proslulé ochranné známky s vysokou rozlišovací způsobilostí (Apple, Windows apod.), musel soud i tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Jednak tato námitka nebyla prezentována jako stěžejní argumentace, a jednak se žalobce pokouší srovnávat nesrovnatelné. Nejceněnější ochrannou známkou světa sice nadále zůstává Apple. Nicméně registraci této ochranné známky předcházelo založení společnosti Apple Inc., dříve Apple Computer Inc., v roce 1976 v oblasti Silicon Valley, resp. registrace této firmy, která zaujala počítačové nadšence stavebnicí počítače Apple I., který byl následován velmi úspěšným modelem Apple II. atd. Význam a způsob vzniku názvu a loga firmy Apple je spojen s několika legendami, např., že při výběru loga společnosti se zakladatelé inspirovali [anekdotou](#) o anglickém vědci [Isaacu Newtonovi](#) a vzniku [gravitačního zákona](#), nebo že společnost Apple je pojmenována a její logo vychází z jedné diety Steve Jobse, kdy těsně před založením společnosti žil na jablečné farmě a nekonzumoval nic jiného než jablka. Počítač [Macintosh](#) (1984) byl v této souvislosti pojmenován po konkrétní odrůdě jablka.²

V inkriminované věci je nesporné, že jde o obecný slogan „Krásnější zítřek“, který není ničím výjimečný, nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost, nepodařilo se mu nijak spotřebitele zaujmout ve srovnání s jím namítanými označeními Apple, potažmo Windows.

Pokud žalobce při jednání dne 1. 11. 2011 odkazoval na slovenský ekvivalent názvu kampaně „VITAJ ZAJTRA“, který byl slovenským Úřadem průmyslového vlastnictví zapsán do rejstříku ochranných známek pro stejné služby, musel soud tuto námitku odmítnout nejen

¹ např. Ivan Skála, Pavel Kohout.

² Viz blíže <http://wikipedia.org>

jako opožděnou, ale i jako nepatřičnou, neboť v tomto případě se jedná o slogan zcela odlišného charakteru, o slogan, jemuž nelze upřít určitou originalitu.

Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Podle rozsudku SDEU ve věci C-353/03 Société des produits Nestlé SA výraz „užívání ochranné známky jako ochranné známky“ tedy musí být chápán tak, že se vztahuje pouze na užívání ochranné známky pro účely toho, aby výrobek nebo služba byly identifikovány zúčastněnými kruhy jako pocházející z určitého podniku (bod 29). Taková identifikace, a tedy získání rozlišovací způsobilosti může přitom vyplývat jak z užívání prvku zapsané ochranné známky jako součásti této ochranné známky, tak z užívání odlišné ochranné známky ve spojení se zapsanou ochrannou známkou. V obou případech stačí, že v důsledku tohoto užívání zúčastněné kruhy skutečně vnímají výrobek nebo službu, označené pouze ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, jako pocházející z určitého podniku (bod 30).

Pokud žalobce namítal, že prokázal dřívější užívání přihlašovaného označení pro přihlašované služby, a že přihlašované označení se nemělo vztahovat k výrobkům, ale k reklamním aktivitám, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

V inkriminované věci se Městský soud v Praze, jakož i žalovaný ve správním řízení, v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-108/97 a C-109/97 Windsurfing Chiemsee (body 49 a 51) zabýval všemi žalobcem předloženými důkazními prostředky, tedy všemi skutečnostmi, které mohou prokázat, že přihlašované označení se stalo způsobilým identifikovat dotyčné služby, a posuzoval je globálně, vzal v úvahu zejména část trhu, pro kterou je přihlašované označení určeno, intenzitu, geografický rozsah a dobu užívání tohoto označení, výši investic, které podnik vynaložil na její reklamní podporu, podíl zúčastněných kruhů, který díky ochranné známce identifikuje výrobky nebo služby jako pocházející z určitého podniku, jakož i prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení.

Městský soud v Praze poté musel konstatovat, že přihlašovaná ochranná známka „Krásnější zítřek“ inherentní rozlišovací způsobilost nemá, a že dle § 5 zákona o ochranných známkách bylo lze získat rozlišovací způsobilost užíváním, ale to se nestalo před vydáním druhostupňového rozhodnutí správního orgánu. Žalobcem předložené doklady musel i Městský soud v Praze shledat nedostatečnými k prokázání získané rozlišovací způsobilosti užíváním. V dokladu č. 2 (2 ks výtisků z internetových stránek www.avoncompany.com ze dne 4. 12. 2008) je uveden přihlašovatel, pojednává o způsobu prodeje kosmetiky AVON, ovšem bez souvislosti k přihlašovanému označení. Doklad č. 4 (magazín „AVON Hello Tomorrow – Krásnější zítřek“ č. 15-17/2008 a 1-2/2009) sice předmětné označení obsahuje v souvislosti s přihlašovanými službami, ale vzájemný vztah k přihlašovateli zde není prokázán. Dokladem č. 8 (výtisk článku „Reese Witherspoon proti rakovině prsu“ z internetových stránek www.tiscali.cz ze dne 23. 6. 2008) a dokladem č. 10 (magazín „Novinky AVON“ č. 1/2007, leden-březen představující kampaň „Krásnější zítřek“, str. 3, 10-13) přihlašovatel doložil poskytnutí přihlášených služeb pod předmětným označením ve

vztahu k němu, avšak nikoliv v takovém rozsahu, který by svědčil o získání rozlišovací způsobilosti. Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti byly prokázány pouze těmito dvěma doklady, nelze konstatovat, že se toto označení pro služby přihlašovatele na straně veřejnosti vžilo a že spotřebitelé jsou schopni určit, který subjekt předmětné služby nabízí, což je rozhodné pro získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení. Předmětné označení je dle doložených dokladů užíváno v reklamách na výrobky kosmetické značky „AVON“ tak, že se většinou vyskytuje v blízkosti vyobrazení těchto výrobků bez souvislosti s přihlašovanými službami. Nabytí rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách nebylo tedy předloženými doklady prokázáno.

Žalobce dále prokazoval užívání inkriminovaného označení bez souvislosti s přihlašovatelem a přihlašovanými službami – z materiálů je zřejmé, že označení bylo užíváno, ale subjektem AVON Cosmetics, spol. s r.o., nikoliv žalobcem – na tom nic nemění ani to, že jde o kosmetiku produkovanou žalobcem, protože adresáty přihlašovaného označení oslovila česká společnost nikoliv Avon Products, Inc. Podle názoru soudu Úřad průmyslového vlastnictví v obou instancích náležitě zkoumal vztahy mezi subjektem, který přihlášku podal a mezi subjektem, který označení měl užívat, vyhodnotil provedené důkazy v souladu se zákonem, a proto soud jeho závěrům přisvědčil.

Městský soud v Praze musel rovněž přisvědčit žalovanému, že žalobce předložil doklady v nedostatečném rozsahu. Předložil pouze dva kvalifikované důkazy (doklady č. 8 a 10), což je však nedostatečné pro závěr, že přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost v souvislosti se žalobcem. Hodnocení důkazů zásadně provádí žalovaný správní orgán dle zákona o ochranných známkách, na žalobci spočívá pouze důkazní břemeno. Žalobce v inkriminovaném případě důkazní břemeno neunesl a nabytí rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách nebylo předloženými doklady prokázáno. Žalobce neprokázal užívání předmětného označení ve vztahu k přihlašovatelem, předložil pouze dva důkazy (doklady č. 8 a 10), což žalovaný oprávněně považoval za nedostačující. Pouze jediný důkaz pocházel z období před podáním přihlášky ochranné známky, a to doklad č. 10 - magazín Novinky Avon č 1/2007, leden-březen představující kampaň „Krásnější zítřek“ (str. 3, 10-13), prokazující rovněž spojení mezi žalobcem a přihlašovaným označením.

Nejvyšší správní soud v rozsudku 1 As 40/2012-24 uvedl, že z napadeného rozsudku je sice zřejmé, jaký závěr v otázce užívání přihlašovaného označení Městský soud v Praze učinil, tj. označení nebylo užíváno žalobcem, nýbrž společností AVON Cosmetics, spol. s r.o. K tomuto závěru Městský soud v Praze dospěl na základě konkrétních skutkových zjištění, tj. žalobcem předložených důkazních prostředků, z nichž jednoznačně vyplývá, že přihlašované bylo užíváno právě a pouze společností AVON Cosmetics, spol. s r.o. V této souvislosti vytknul Nejvyšší správní soud jako opomenutí, že neosvětlil svůj náhled na to, zda jednání jednoho člena koncernu je přičitatelné mateřské společnosti či zda má nějaký význam, je-li přihlašované označení užíváno členem koncernu ve spojení se zapsanou ochrannou známkou stěžovatelky (AVON), když právě těmito námitkami zpochybňoval žalobce závěr žalovaného, dle něhož předložené listinné důkazní prostředky neprokazují užívání přihlašovaného označení žalobcem.

Z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, je nutno mít za prokázané, že dne 5. 2. 1991, byla zapsána společnost AVON Cosmetics, spol. s r.o., IČ: 005 71 989, se sídlem Praha 7, Na Maninách 876/7, jejímž jediným společníkem je Avon Luxemburg Holding S.á.r.l., se sídlem Munsbach, Syrdall, Parc d'Activité 9, Lucemburské velkovévodství.

Za dané situace lze tedy pouze přisvědčit žalobnímu tvrzení o nepřehledných strukturách nadnárodních koncernů žalobce, v ostatním však Městský soud v Praze musel tuto žalobní námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V otázce posouzení možných vztahů mezi žalobcem, přihlašovatelem ochranné známky a společností AVON Cosmetics, spol. s r.o., která užívala přihlašované označení, dospěl Městský soud v Praze k závěru, že žalovaný správně vycházel ze skutečnosti, že jmenovaná společnost je samostatným subjektem práva a nelze ji proto ztotožňovat s žalobcem či jiným subjektem, který je součástí holdingu. Podle ustanovení § 66a odst. 7 obchodního zákoníku příslušnost k holdingu je vyjádřením vztahu ovládajícího a ovládaného subjektu a neruší právní subjektivitu jednotlivých účastníků tohoto seskupení. Jestliže tedy dle veřejného rejstříku svědčí právo k určitému objektu vlastnictví jednomu subjektu, nelze z ničeho dovodit, že by jen z jeho příslušnosti k určitému podnikatelskému seskupení mohl toto právo vykonávat jiný subjekt, jenž je také účastníkem tohoto seskupení. Jakkoli nelze vyloučit možnost smluvní úpravy vztahů k ochranné známce mezi těmito subjekty, břemeno tvrzení i důkazní by v tomto směru leželo na smluvních stranách, tedy na žalobci. Žalobce je osobou založenou dle cizího práva a je tedy nutno respektovat vzájemné vnitřní vztahy tohoto holdingu dle příslušných právních předpisů. Nicméně cizím právem se mohou řídit otázky právní subjektivity, vnitřních poměrů a ručení společníků za závazky společnosti založené podle tohoto práva (§ 22 Obchod. Z.), popř. též závazkové vztahy, nemůže se jím však řídit existence a výkon vlastnického práva. Koneckonců k těmto závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 21/2006-96. Co se týče ustanovení § 22 Obchod. Z., zastává Městský soud v Praze identický názor, že vlastnické právo se řídí *lex rei sitae*, v případě práv k nehmotným statkům tzv. teritoriálním principem (*lex loci protectionis*), tj. právem státu, ve kterém bylo přihlášeno, tj. v tomto případě českým právem, ledaže společenská / ovládací smlouva nestanoví jinak.

Podle názoru soudu žalovaný správní orgán postupoval s respektováním rozsahu návrhu vymezeným žalobcem, napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo *lege artis*, správní orgán se standardně vyrovnal s uplatněným návrhem a skutečnostmi, které mu byly předloženy jako důkazy na podporu uplatněného návrhu; úvaha žalovaného je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná, na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního a *contrario*, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. května 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová